

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010005
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010005.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému N. B., nar. XX.X.XXXX v K., t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 2. októbra 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/2/2017, zo dňa 8. apríla 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. apríla 2019, sp. zn. 2T/2/2017 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný N. B. sa oslobodzuje podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby prokurátora pre skutok, obžalobou právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že dňa 09.07.2016 v čase okolo 03.00 h v Handlovej, okres Prievidza, na B. ulici, najskôr na diskotéke XX, nútil poškodenú M. H., nar. XX.XX.XXXX, aby mala pohlavný styk s mužom, ktorého jej on dohodil, pričom, keď toto poškodená odmietla, vyhrážal sa jej, že ak nepôjde s tým mužom, tak ju zabije, na to poškodenú vyviedol von z diskotéky XX takým spôsobom, že ju chytil v oblasti nad pravým lakťom a za neustáleho držania ju vyviedol von pred pohostinstvo Mamutík, kde poškodená, napriek opakovaným príkazom od obžalovaného, znova odmietala vykonať pohlavný styk s mužom, ktorého jej obžalovaný dohodil, po čom ju obžalovaný dvakrát udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho začala z miesta utekať, ale obžalovaný ju dobehol, sotil ju na zem, chytil ju pravou rukou za krk tak, že poškodená čiastočne nemohla dýchať, snažila sa kričať o pomoc a pokúšala sa postaviť, čo jej však obžalovaný neumožnil a stále na ňu kričal, aby sa vyspala s mužom, ktorého jej dohodil, lebo ju zabije a následne, keď mu poškodená oznámila, že o uvedenom urobí oznámenie na políciu, vyhrážal sa jej, že, ak ho pôjde udať, tak ju zabije, počas celého tohto konania na poškodenú kričal a nadával jej.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V úvode dodatočne podaného písomného odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na to, že vo veci podal obžalobu. Na podklade obžaloby okresný súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok zo dňa 28.8.2017, ktorý rozsudok bol na podklade odvolania obžalovaného zrušený v celom rozsahu uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 3To/120/2017. Prokurátor v dôvodoch odvolania ďalej uviedol nasledovné:

„Okresný súd v Prievidzi rozsudkom sp. zn. 2T 2/2017 zo dňa 08.04.2019 podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Rozhodnutie súdu týkajúce sa oslobodenia spod obžaloby považujem za nesprávne, pretože podľa môjho názoru bolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a že tento spáchal obžalovaný.

Súd v oslobodzujúcom rozsudku poukázal najmä na dôkazy, ktorých vykonanie mu nariadil odvolací súd. Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. súd oboznámil DVD nahrávku kamery mestskej polície zo dňa 09.07.2016 v čase od 00.00 h do 04.00 h, pričom po prehraní záznamu možno konštatovať, že tento neobsahuje žiadny dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval z trestnej činnosti. Súd vypočul svedkyňu O. Y., ktorá k skutku uviedla, že pred podnikom W., kde prišla spolu s obžalovaným z vnútra pohostinstva, mali medzi sebou konflikt poškodená M. H. a svedkyňa M. Z., ktoré sa od seba snažil obžalovaný oddeliť, ona nepočula, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, resp. aby ju vyzýval, aby mala nejakým spôsobom pohlavný styk s mužom, uviedla, že ani v pohostinstve sa neodohralo nič medzi poškodenou a svedkyňou Z.. Tiež bol vypočutý znalec W. L. W., ktorý vypovedal, že zranenia, ktoré poškodenej vznikli, boli spôsobené pri bitke so svedkyňou Z., uviedol, že poškodená, pokiaľ by bola bitá päšťami a škrtená, tak v lekárskej správe neboli popísané žiadne hematómy, ani škrabance na krku.

Po doplnení dokazovania v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu a po opätovnom zvážení všetkých dôkazov súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo dostatočne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná na obžalovaného obžaloba a obžalovaného preto spod obžaloby oslobodil.

Mám za to, že súd sa pri hodnotení dôkazov zameral najmä na výpovede svedkov, ktorí vypovedali v podstate v prospech obžalovaného, a to v tom smere, že títo nevideli a ani nepočuli, že obžalovaný mal poškodenú nútiť, aby mala pohlavný styk s nejakým mužom, ktorého jej mal dohodiť. Jedná sa o svedkov E. Y., O. H. a Z. Y. a tiež o závery znaleckého posudku a výpoveď znalca W. W..

Obžalovaný spáchanie skutku popiera. Vypovedal, že on sa iba snažil oddeliť poškodenú od Z. a že obidve si skutok na neho vymysleli. Uviedol svedkov, ktorí mali vidieť konflikt medzi poškodenou a svedkyňou Z., títo aj boli vypočutí.

Treba však poukázať na výpoveď svedkyne - poškodenej M. H., ktorá obžalovaného zo skutku jednoznačne usvedčovala tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrvala na tom, že obžalovaný ju pod vplyvom vyhrážok nútil, aby mala súlož s neznámym mužom, prítomným na diskotéke, nepoprela, že mala konflikt pred pohostinstvom W. so svedkyňou Z.. Svedkyňa Z. tiež vypovedala, že aj ju v ten večer obžalovaný nútil, aby mala pohlavný styk s nejakým mužom, ktorého jej dohodil, v čom mu vyhovel, predtým jej mal dať obžalovaný užiť nejakú drogu. Obidve vypovedali, že z obžalovaného majú strach.

Poukazujem na to, že síce ani jeden zo svedkov obžalovaného neusvedčil z toho, že mal nútiť svedkyňu - poškodenú k pohlavnému styku, pričom sa jej vyhrážal, že ak s mužom nepôjde, tak ju zabije a že ju mal vyvieť pred pohostinstvo Mamútík, kde ju potom, ako opakovane pohlavný styk odmietla, mal fyzicky napadnúť, pričom však je potrebné poukázať na to, že obžalovaný nútil svedkyňu - poškodenú k pohlavnému styku nie pred svedkami, títo vypovedali najmä k okolnostiam konfliktu medzi poškodenou a svedkyňou Z. pred pohostinstvom W..

Mám za to, že vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, konanom po vrátení veci krajským súdom, nezmenili záver o tom, že obž. N. B. naplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Síce podľa znaleckého posudku a výpovede znalca nemohli poškodenej vzniknúť zranenia tak, ako ich popísala a ako sú uvedené v lekárskej správe konaním obžalovaného, no do pozornosti dávam fakt, že obžalovanému sa nedáva za vinu spôsobenie zranení poškodenej, ani jej napadnutie, ale jej vydieranie. To, že obžalovaný povedal poškodenej, že ak nepôjde s oným mužom, tak ju zabije, nemôže vyvrátiť žiadny znalecký posudok, preto tento dôkaz nepovažujem za smerodajný pri posudzovaní, či sa stal skutok, ktorý je kvalifikovaný ako zločin vydierania.

Na naplnenie skutkovej podstaty zločinu vydierania postačuje použitie hrozby násillia, aby osoba poškodeného niečo konala. Aj keby súd nevzal za preukázané, že obžalovaný sa voči poškodenej dopustil fyzického násillia, mám za to, že bolo preukázané, že jej hrozil zabitím, ak nebude mať pohlavný styk s mužom, ktorého jej dohodil.

Na rozdiel od názoru súdu, ktorý rozhodol podľa zásady "in dubio pro reo" mám za to, že obž. N. B. skutok spáchal.“

V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, prevažne za násilnú trestnú činnosť, o. i. aj za zločin vydierania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 11.06.2015 a bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Zločinu vydierania v tejto trestnej veci sa tak dopustil v podstate v dobe do jedného roka od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 2/2017 zo dňa 08.04.2019 a podľa § 322. ods. 1 písm. b) Tr. por. vrátil vec Okresnému súdu Prievidza, aby ju znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Odvolanie prokurátora nepovažujem za dôvodné.

K odvolacím námietkam prokurátora spočívajúcim v tom, že z výpovedí poškodenej a svedkyne Z. je preukázané, že som sa dopustil zločinu vydierania, a že tieto tvrdenia nemôže vyvrátiť žiadny znalecký posudok, pretože postačuje pre spáchanie tohto trestného činu použitie hrozby násillia a nie samotné násillie, uvádzam, že výpoveď poškodenej a jej sesternice M. Z. nemožno v kontexte ďalšieho vykonaného dokazovania vyhodnotiť ako dôkazy jednoznačne ma usvedčujúce zo spáchania zločinu vydierania.

Ja popieram spáchanie žalovaného zločinu a namietam aj pravdivosť tvrdení poškodenej, ako aj svedkyne Z.. Moja verzia priebehu incidentu zo dňa 9.7.2016 je úplne odlišná od verzie prezentovanej poškodenou a ja som už vo svojich výpovediach, ako aj v písomných podaniach poukazoval na to, že výpoveď poškodenej a svedkyne Z. sú nepravdivé, účelové, a sú výsledkom nahovorenia týchto svedkýň na nepravdivé obvinenie mojej osoby zo strany ich starého otca a L. O. z dôvodov, ktoré som už podrobne zdôvodňoval.

Podľa môjho názoru nie je prístup k hodnoteniu dokazovania vykonaného súdom na hlavnom pojednávaní zo strany prokurátora správny. Som totiž vinený nielen z verbálneho vyhrážania sa zabitím M. H. v prípade, ak nebude mať pohlavný styk s mužom, ktorého som jej mal dohodiť, ale aj zo súčasného fyzického nútenia poškodenej k takémuto konaniu, teda že som poškodenú mal 2x udrieť do oblasti tváre, sotiť ju na zem, chytiť ju pravou rukou za krk tak, že nemohla riadne dýchať a súčasne kričať na ňu, aby sa s mužom, ktorého som jej mal dohodiť vyspala.

Teda moje údajné vydieranie malo spočívať, tak vo fyzickom násillí smerujúcom ku konaniu poškodenej, ktoré odmietala, ale súčasne aj vo verbálnom nútení hrozbou zabitím, ak nevykoná to, k čomu som ju údajne mal nútiť.

Keďže ja od začiatku trestného konania tvrdím, že obe tieto formy údajného vydierania sú vykonštruované z dôvodov, ktoré som vyššie uviedol, nemožno tieto formy údajného vydierania poškodenej jednoducho od seba oddeliť tak, že keď je preukázateľne jedna forma (fyzické násillie) vyvrátená, zostane ako preukázaná druhá forma len preto, že to tvrdí poškodená a jej sesternica M. Z.. Obe svedkyne totiž mali zásadné rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, tak vo vlastných výpovediach, ako aj v porovnaní ich výpovedí. Už v mojom odvolaní zo dňa 17.10.2017 som zdôrazňoval, že rozpory vo výpovediach týchto svedkýň sú také závažné, že spochybňujú dôveryhodnosť ich tvrdení, teda že rozhodnutie o mojej vine z tohto dôvodu nemôže byť založené len na takýchto rozporuplných výpovediach. Preto aj odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku uložil okresnému súdu vykonať dôkazy, ktorých vykonania som sa domáhal a ktorými som chcel preukázať nepravdivosť tvrdení poškodenej.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to výsluch znalca W.. L. W. k záverom znaleckého posudku, ktorý som prostredníctvom obhajcu dal znalcovi vyhotoviť, keďže predchádzajúci znalec ukončil znaleckú činnosť. Tak ako vyplýva z dôvodov rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa

8.4.2019, znalec W.. W. po zákonom poučení súdom nepotvrdil ako objektívne preukázané tvrdenie poškodenej, že som ju mal pri predmetnom incidente biť päťami do tváre, nepotvrdil, žeby poškodená mala byť mnou škrtená tak ako vypovedala, teda v podstate vylúčil násilie z mojej strany, ktorým som podľa výpovede poškodenej túto mal nútiť k pohlavnému styku s iným mužom. Súčasne znalec ako veľmi pravdepodobné pripustil to, že poranenia, a to škrabance, ktoré u poškodenej boli zadokumentované v zdravotnej dokumentácii pri prvotnom vyšetrení, táto utrpela pri vzájomnom fyzickom incidente práve so svedkyňou M. Z.. Teda týmto dôkazom bolo vyvrátené tvrdenie poškodenej a svedkyne Z., že som formou fyzického násillia vydieral poškodenú. .

Zastávam teda stanovisko, že bola preukázaná verzia priebehu incidentu tak, ako som ju uvádzal ja, teda že ja som poškodenú k ničomu nenútil žiadnym fyzickým násillím tak ako poškodená tvrdila a drobné poranenia, ktoré utrpela jej spôsobila svedkyňa M. Z., keď sa navzájom bili, pričom ja som sa snažil len ich vzájomnému fyzickému napádaniu zabrániť.

Taktiež prehratím obrazového záznamu z mestského kamerového systému nebolo preukázané, že by sa stal skutok ktorý je predmetom obžaloby, pričom vzhľadom na dĺžku času počas ktorého som mal páchať skutok, možno považovať za vylúčené, že by aspoň časť skutku z ktorého som obžalovaný nebola zachytená na kamerovom zázname. Teda ďalší z dôkazov, ktorým mala byť verifikovaná výpoveď poškodenej a svedkyne Z., nepotvrdil že som sa dopustil konania pre ktoré bola na mňa podaná obžaloba.

Okresný súd v Prievidzi vypočul aj svedkyňu O. Y., ktorá podľa tvrdení poškodenej i svedkyne Z. mala byť priamo prítomná pri incidente so mnou a mala vidieť a počuť, čo sa pri skutku odohralo. Prítomná mala byť táto svedkyňa aj so svedkom Z. Y., ktorý už na hlavnom pojednávaní pred zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu vypovedal, že som sa žiadnej trestnej činnosti voči poškodenej, ani svedkyne Z., nedopustil, že som ju ani fyzicky ani slovné nenútil k vykonaniu pohlavného styku s iným mužom a nevyhrážal som sa jej ani zabitím. Svedkyňa O. Y. taktiež na hlavnom pojednávaní potvrdiac, že bola prítomná pri konflikte, vypovedala, že nie je pravda, že by som poškodenú nejakým spôsobom vyzýval na pohlavný styk s iným mužom, že práve ja som chcel zabrániť konfliktu medzi poškodenou a M. Z., ktoré sa začali biť, a taktiež vypovedala, že ani vo vnútri diskotéky som sa ani nevyhrážal, ani nepadol poškodenú, a že práve poškodená so svedkyňou Z. si nadávali. Uvedená svedkyňa aj podrobne popísala priebeh konfliktu medzi poškodenou a svedkyňou Z., že tieto sa ťahali za vlasy, že prvá napadla poškodená M. Z., že poškodená pri konflikte sa ocitla aj na zemi, a ťahala ju za vlasy svedkyňa Z., ktorá ju na zemi aj koplá.. Táto svedkyňa potvrdila, že prítomný pri incidente bol aj svedok Z. Y., a taktiež potvrdila moju obranu, že som ani neudrel, ani neškrtil poškodenú, a ani svedkyňa Z..

Podľa môjho názoru z doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vykonanými dôkazmi ako celkom, nie je preukázané, že by som dopustil skutku obžalobou mi kladného za vinu. Okrem rozporných výpovedí poškodenej a svedkyne Z., ani jeden zo svedkov prítomných pri incidente nepotvrdil, že by som sa dopustil žalovanej trestnej činnosti, naopak zo záverov znaleckého posudku W.. W., z prehrateho kamerového záznamu a výsluchu svedkyne O. Y. vyplynulo, že tvrdenia poškodenej i svedkyne Z. nie sú pravdivé, resp. sú najmenej vážne pochybnosti o pravdivosti ich tvrdení o tom, že som mal poškodenú vydierať.

Za takej dôkaznej situácie ma súd spod obžaloby správne oslobodil. Konštatovanie, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno preukázania mojej viny zo skutku pre ktorý na mňa bola podaná obžaloba, nemožno vzťahovať len k tej forme údajného vydierania, ktoré malo spočívať v použití môjho fyzického násillia voči poškodenej ako sa domnieva odvolateľ, ale aj k forme údajného verbálneho vydierania poškodenej, pretože aj údajné verbálne vydieranie z mojej strany, nebolo podľa výpovede vyššie uvedených svedkov preukázané.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako ne dôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry modifikoval návrh v tom smere, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z vyššie citovaného obsahu dôvodov odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom pri ustálení skutkového stavu veci, na základe ktorého hodnotenia dôkazov, ktoré podľa názoru prokurátora by malo byť v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., okresný súd dospel k záveru o nevine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z dôvodov odvolania vyplýva, že podľa názoru prokurátora okresný súd v tejto skutkovej otázke na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k iným skutkovým záverom, ktoré by odôvodňovali záver o preukázaní viny obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora teda vyplýva, že prokurátor namietal chyby napadnutých výrokov rozsudku o vine v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových

zistení sú úplné, logické, a preto aj súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. upraveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd vo vzťahu k hodnoteniu na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov uviedol nasledovné:

„Po doplnení dokazovania v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu a po opätovnom v dôslednom zvážení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností bezpečne preukázané, dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba na obžalovaného a z týchto dôvodov, preto súd obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. Urobil tak aj z toho dôvodu, že existujú, vzhľadom na vykonané dôkazy, závažné pochybnosti o vine obžalovaného, a preto aj v zmysle procesnej zásady „in dubio pro reo“ rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Treba predovšetkým uviesť, že doplnenie dokazovania v rámci právneho názoru odvolacieho súdu a to najmä výpoveď znalca W.. W., závery jeho znaleckého posudku, výpoveď svedkyne O. Y., prehratá DVD nahrávka z kamery mestskej polície; podľa názoru súdu značným spôsobom spochybnili výpoveď poškodenej a svedkyne M. Z. na hlavnom pojednávaní, najmä s prihliadnutím, na ktoré bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 2/2017 zo dňa 28.08.2017 zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Podľa výpovede znalca W.. W. na hlavnom pojednávaní v lekárskej správe zo dňa 09.07.2016 sa v prípade zranení poškodenej uvádzajú ako poranenia poškrabanie na hlave, v oblasti od oka do strany, mierne škrabance na krku, šiji, škrabance na oboch predlaktiach, hematom na ľavom ramene. Znalec tiež konštatoval, že absentujú stopy škrtenia a bitia päšťami, nie sú popísané žiadna hematómy, opuchy, žiadne strangulačné ryhy na krku. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva skutočnosť, že na tele poškodenej, na jej hlave, neboli zistené žiadne také stopy poranenia, ktoré by mala mať poškodená potom čo ju mal obžalovaný dva krát udrieť do oblasti tváre, chytiť ju pravou rukou za krk, tak že nemohla dýchať. Znalec výslovne uviedol, že škrabance, ktoré boli zistené na tele poškodenej podľa jeho názoru mohli vzniknúť pri bitke poškodenej so M. Z.. Znalec tiež konštatoval, že podľa jeho názoru hematóm na ľavej ruke nesúvisí s incidentom, pretože poškodená bola vyvedená z podniku (ako to uvádza aj skutková veta obžaloby obžalovaným za pravú ruku. Mimo skutočností, ktoré uviedol znalec na hlavnom pojednávaní, súd konštatuje že v lekárskej správe (číslo listu 86 spisu), lekár, ktorý ošetroval poškodenú dňa 09.07.2016 neuviedol meno osoby, ktorá mala spôsobiť poškodenej zistené zranenia. Pokiaľ sa týka výpovede svedkyne O. Y., poukazuje súd na tú skutočnosť, že sa jedná o osobu, kamarátku poškodenej, ktorá podľa výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní mala byť prítomná v čase, keď poškodená mala vonku konflikt s obžalovaným, teda mala vidieť konflikt s obžalovaným, popísaný v obžalobe. Táto svedkyňa uviedla, že obžalovaný len chcel zabrániť konfliktu medzi poškodenou a svedkyňou M. Z. pred pohostinstvom, poškodenú držal, táto sa mu vyšmykla a začala sa biť so M.. Svedkyňa O. Y. uviedla, že nepočula, že by sa bol obžalovaný počas konfliktu nejakým spôsobom vyhrážal, nie je pravdou, že by nejakým spôsobom vyzýval poškodenú na pohlavný styk s mužom. Taktiež uviedla, že vnútri na diskotéke sa neodohralo nič medzi obžalovaným a poškodenou. Potvrdila, že poškodená so M. sa ťahali za vlasy, prvá zaútočila poškodená, uviedla tiež, že svedok Z. Y. dievčatá rozdeľoval. Z uvedeného vyplýva, že svedkyňa O. Y., ktorá bola prítomná pri údajnom konflikte medzi obžalovaným a poškodenou, nijakým spôsobom, napriek tomu, že poškodená ju uvádzala ako kamarátku, nepotvrdila, že by sa bol voči poškodenej obžalovaný správal násilne a pod hrozbou násilia ju nútil aby niečo konala. V súvislosti s tým poukazuje súd na tú skutočnosť, že svedok Z. Y. už v pôvodnom konaní, pred zrušením veci odvolacím súdom, vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, po oboznámení so skutkom obžaloby uviedol, že poškodená klame, všetci sú proti obžalovanému. Naopak uviedol, že to bola poškodená ktorá uviedla, že za obžalovaným pošle N. M.. V súvislosti s týmto menom poukazuje súd na tú skutočnosť, že svedok S. Z. vo výpovedi pred súdom ako svedok uviedol, že svedkyňa M. Z. mu povedala po skutku, že vo výpovedi na polícii klamala z dôvodu, že sa tejto osoby obávala. V súvislosti s hodnotením celého dokazovania nemôže súd neprihliadnuť ani na výpoveď svedkyne E. Y. na hlavnom pojednávaní, táto potvrdila len konflikt, ktorý sa odohral medzi poškodenou a M. Z.. Uviedla, že tento konflikt videla, poškodená jej po skutku v taxíku nehovorila o žiadnom konflikte s obžalovaným. Taktiež svedkyňa O. H. nepotvrdila že by videla vonku pred podnikom nejaký konflikt medzi obžalovaným a poškodenou. Svedkyňa B. síce uviedla, že obžalovaným niečo povedal poškodenej, vyhrážal sa jej, poškodená však po skutku nespomínala, že by bol obžalovaný k niečomu nútil, nebola prítomná konfliktu medzi poškodenou a M. Z.. Súd považuje za potrebné ešte poukázať na oboznamovanú DVD nahrávku kamery

mestskej polície zo dňa 09.07.2016 v čase od 00.00 hodiny do 04.00 hodiny. Ako už bolo konštatované vyššie v čase okolo 03.00 hodiny, keď sa mal stať skutok popísaný v obžalobe, ktorý mal spáchať obžalovaný, na uvedenej nahrávke sa nenachádza žiadne také konanie, ktoré by zodpovedalo skutku, ktoré je uvedené v obžalobe. Nie je síce vylúčené, že sa takéto konanie mohol odohrať v čase, keď miesto skutku, pred pohostinstvom Mamutík kamera nezaberala, avšak vzhľadom na predpokladanú dĺžku konania obžalovaného sa to nejaví byť pravdepodobné. V prípade, že sa takéto konanie stalo, podľa názoru súdu aspoň časť skutku by sa nachádzala na DVD nahrávke. Vzhľadom na existujúcou dôkaznú situáciu, po doplnení dokazovania podľa právneho názoru odvolacieho súdu, existujú závažné pochybnosti, či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Tieto pochybnosti vyplývajú z vyššie konštatovaných skutočností a dôkazov. Aj keď poškodená na hlavnom pojednávaní obžalovaného usvedčovala zo spáchania trestnej činnosti, jej výpoveď potvrdila svedkyňa M. Z., na strane druhej sú tu viaceré ďalšie svedecké výpovede, predovšetkým výpoveď svedkyne O. Y., kamarátky poškodenej, výpoveď svedka S. Z., E. Y., O. H., B., ktoré potvrdzujú obranu obžalovaného, ktorú tento zvolilo od začiatku hlavného pojednávania, že sa nedopustil trestnej činnosti, pre ktorú bola na neho podaná obžaloba. Závažným dôkazom spochybňujúcim vinu obžalovaného je predovšetkým výpoveď znalca W. W. na hlavnom pojednávaní, závery znaleckého posudku, ktorý vo veci vypracoval, z ktorého vyplýva, že v prípade, že sa stal skutok popísaný v obžalobe, na tele poškodenej absentujú stopy zranení, ktoré by sa mali na tele poškodenej po údajnom útoku obžalovaného nachádzať. Na tele poškodenej, podľa znalca, sa nachádzajú len stopy zranení, ktoré vznikli konaním svedkyne M. Z. pri prakticky súbežnom konflikte s poškodenou. Podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním sa obžalobe nepodarilo ani preukázať, že by sa bol obžalovaný dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona verbálne, tieto skutočnosti jednoznačne nevyplývajú ani z výpovedí svedkov, ktorí sú uvedení vyššie. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, pretože podľa názoru súdu, ako už bolo konštatované vyššie, existujú závažné pochybnosti, či sa vôbec stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodit' z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z výpovede poškodenej). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodit'). Odvolací súd môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátora v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný je trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil,

prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutku obžalovaným. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil odvolaním namietané vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.